

Et sjældent besøg!

Af Klaus Dichmann

Et par kilometer syd øst for Miang Dam, nærmere betegnet ved Tovrup på Als bor Gunnar og Karen Margrethe Andersen. På deres marker, som mod øst grænser helt op til deres stuehus, har de fra tid til anden fornemt eller sågar sjældent besøg. Markerne, hvoraf en del er tidligere søbund, som blev afvandet i 30'erne, er et attraktivt spisekammer for mange af vores bevingede langbenede venner. Markerne er nemlig med deres lavvandede løvfrødamme og fugtige enge, omkranset af kornmarker, skov og vandløb et nærmest udtømmeligt spisekammer med masse af frøer, tudser og salamander. Foruden de daglige besøg af fiskehejrer har der igennem årene med jævne mellemrum været besøg af rastende storke og i juli havde Gunnar og Karen Margrethes marker igen besøg af ikke mindre end 11 hvide storke.

I dagene 7 - 15 august - midt i sommervarmen - gæstede en ung sort stork markerne. Sort storke er et sjældent syn herhjemme og i 1953 ynglede det sidste par af den oprindelige danske bestand. Siden hen er der kun gjort sporadiske yngleforsøg i landet som f. eks i 1972 på Als. Sort storken er en sky skovfugl som pga. af dens tilbagetrukne levevis er omgæret af megen mystik, og de få obs. af denne art, der hvert år landet over bliver indrapporteret, har ikke vist sikre tegn på, at en genindvandring sydfra finder sted.

I midlertid har tilfældige observationer af især unge sort storke i Danmark i juli og august måned givet stof til mange teorier om, at der på trods af en ihærdig eftersøgning alligevel er nogle få oversete danske ynglepar.

Den juv. sort stork ved Tovrup rækker nu kraftigt ved denne teori, da det ved nærmere eftersyn viste sig, at storken var farveringmærket med nummeret 601T påtrykt en hvid plastikring, placeret over knæet på højre ben.

Sort storkens hvide plastikring lykkedes det at aflæse med teleskop af undertegnede og efterkontrolleret af Gunnar lørdag d. 11 august kl. 9 om morgenen, mens den fouragerede ved en af løvfrødamme.

Foruden farveringen sad der en metalring, ligeledes på højre ben, med teksten PRAHA BX 4722. Selve teksten fik jeg dog først senere oplyst af ringmærkeren i Tjekkiet.

Observationen indrapporterede jeg om mandagen til ringmærkningsafdelingen på Zoologisk Museum i København, som straks gik i gang med den videre behandling.

Herefter var der ikke andet at gøre end at slå koldt vand i blodet og spændt vente på svar fra det store udland. Samtidig kunne ZM oplyse mig om, at der ikke tidligere er blevet aflæst sort storke i Danmark.

Allerede få dage efter modtog jeg en e-mail fra Tjekkiet. Frantisek Pojer, koordinator for ringmærkningen af sort storke i Tjekkiet, kunne meddele mig, at sort storken var ringmærket som redeunge i Brevnice, distrikt Havlickuv Brod i Tjekkiet samme år.

Helt nøjagtigt d. 19 juni som redeunge i et kuld på 3. Redetræet var et lærketræ (larch Larix) og reden havde eksisteret i 7 år.

Fra ungen blev ringmærket til den blev observeret på Als gik der 54 dage og i alt har den i fugleflugtslinie fra ynglestedet i Tjekkiet til Als tilbagelagt ca. 700 kilometer.

Atter en gang har ringmærkningen, og som i dette tilfælde farveringmærkningen vist sig at være et uvurderligt redskab til forståelsen af fugles herkomst og trækruter - og ikke mindst som i dette tilfælde, forklaringen på deres forekomst i Danmark.

Til slut kan jeg oplyse, at der i de central -Europæiske lande i en periode fra 1994-97 er ringmærket ca. 1100 sort storke.